Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. december 2008

om tredjelandsudstederes brug af visse tredjelandes nationale regnskabsstandarder og internationale regnskabsstandarder ved udarbejdelsen af koncernregnskaber

(meddelt under nummer K(2008) 8218)

(EØS-relevant tekst)

(2008/961/EF)

(EUT L 340 af 19.12.2008, s. 112)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/194/EU af 11. april 2012	L 103	49	13.4.2012

▼B

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. december 2008

om tredjelandsudstederes brug af visse tredjelandes nationale regnskabsstandarder og internationale regnskabsstandarder ved udarbejdelsen af koncernregnskaber

(meddelt under nummer K(2008) 8218)

(EØS-relevant tekst)

(2008/961/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ([1]), særlig artikel 23, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([2]) skal selskaber, der reguleres af en medlemsstats lovgivning, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, for hvert regnskabsår, der starter den 1. januar 2005 eller senere, udarbejde koncernregnskaber i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, nu i almindelighed benævnt International Financial Reporting Standards (IFRS), der er vedtaget i henhold til forordning 1606/2002 (herefter benævnt »vedtagne IFRS«).

(2) Artikel 4 og 5 i direktiv 2004/109/EF fastsætter, at hvis en udsteder skal udarbejde et koncernregnskab, skal de reviderede års- og halvårsrapporter omfatte et sådant koncernregnskab udarbejdet i overensstemmelse med vedtagne IFRS. Kravet gælder for udstedere fra både Fællesskabet og tredjelande, men udstedere fra tredjelande kan undtages herfra, såfremt det pågældende tredjelands lovgivning indeholder ækvivalente krav.

(3) Kommissionens beslutning 2006/891/EF ([3]) fastsætter, at en udsteder fra et tredjeland også kan udarbejde sit koncernregnskab for regnskabsår, der starter før den 1. januar 2009, i overensstemmelse med IFRS udstedt af International Accounting Standards Board (IASB), i overensstemmelse med Canadas, Japans og USA's almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (GAAP) eller i overensstemmelse med GAAP i et tredjeland, der er i færd med at tilnærme sine regnskabsprincipper til IFRS.

([1]) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
([2]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.
([3]) EUT L 343 af 8.12.2006, s. 96.

▼B

(4) Regnskaber, der er udarbejdet i overensstemmelse med IFRS udstedt af IASB, giver brugerne af disse regnskaber tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til, at de kan vurdere udsteders aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og udsigter. Derfor bør udstedere fra tredjelande have ret til at bruge IFRS, der er udstedt af IASB, i Fællesskabet.

(5) Med henblik på vurdering af, om et tredjelands almindeligt anerkendte regnskabsprincipper er ækvivalente med vedtagne IFRS, er der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF ([1]), fastlagt en definition af ækvivalens og en mekanisme til konstatering af, om der foreligger ækvivalens. I henhold til forordning (EF) nr. 1569/2007 skal Kommissionens beslutning også give EF-udstedere mulighed for at anvende IFRS vedtaget efter forordning (EF) nr. 1606/2002 i de pågældende tredjelande.

(6) I december 2007 rådførte Kommissionen sig med Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR) vedrørende den tekniske vurdering af ækvivalensen af USA's, Kinas og Japans almindeligt anerkendte regnskabsprincipper. I marts 2008 udvidede Kommissionen samrådet til også at omfatte Sydkoreas, Canadas og Indiens almindeligt anerkendte regnskabsprincipper.

(7) CESR anbefalede i sine udtalelser fra henholdsvis marts, maj og oktober 2008, at de amerikanske og japanske GAAP skulle anses for ækvivalente med IFRS, for så vidt angår brug i Fællesskabet. Endvidere anbefalede CESR, at regnskaber baseret på Kinas, Canadas, Sydkoreas og Indiens GAAP skulle accepteres midlertidigt i Fællesskabet, dog højst frem til den 31. december 2011.

(8) I 2006 indgik USA's Financial Accounting Standards Board og IASB et aftalememorandum, hvori parterne bekræftede deres mål om at sikre konvergens mellem de amerikanske GAAP og IFRS og opstillede et arbejdsprogram til dette formål. Som resultat af dette arbejdsprogram er mange væsentlige forskelle mellem de amerikanske GAAP og IFRS udryddet. Efter drøftelser mellem Kommissionen og US Securities and Exchange Commission stilles der desuden ikke længere afstemningskrav til udstedere fra Fællesskabet, der udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med IFRS som udstedt af IASB. Derfor bør de amerikanske GAAP anses for ækvivalente med de vedtagne IFRS fra den 1. januar 2009.

(9) I august 2007 meddelte Japans Accounting Standards Board og IASB, at de var enige om at fremskynde indsatsen for at sikre konvergens ved at udrydde væsentlige forskelle mellem de japanske GAAP og IFRS inden 2008 og de øvrige forskelle inden udgangen af 2011. De japanske myndigheder stiller ikke

([1]) EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66.

▼B

afstemningskrav over for udstedere fra Fællesskabet, der udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med IFRS. Derfor bør de japanske GAAP anses for ækvivalente med vedtagne IFRS fra og med den 1. januar 2009.

(10) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1569/2007 kan udstedere fra tredjelande i en overgangsperiode, der slutter senest den 31. december 2011, få tilladelse til at anvende andre tredjelandes almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, såfremt disse tredjelande har iværksat et konvergensprogram eller forpligtet sig til at gå over til IFRS, eller hvis de har indgået en aftale med Fællesskabet om gensidig anerkendelse inden den 31. december 2008.

(11) I Kina er regnskabsstandarderne for virksomheder i alt væsentligt bragt på linje med IFRS og dækker næsten alle punkter under de nuværende IFRS. Da disse regnskabsstandarder imidlertid først er taget i brug fra 2007, er der behov for yderligere bevis for, at de anvendes korrekt i praksis.

(12) Canadas Accounting Standards Board forpligtede sig i januar 2006 offentligt til at gå over til IFRS senest den 31. december 2011 og er i færd med at træffe foranstaltninger til at sikre, at Canada inden denne dato går fuldstændigt over til at anvende IFRS.

(13) Sydkoreas Financial Supervisory Commission og Sydkoreas Accounting Institute forpligtede sig i marts 2007 offentligt til at gå over til IFRS senest den 31. december 2011 og er i færd med at træffe foranstaltninger til at sikre, at Sydkorea inden denne dato går fuldstændigt over til at anvende IFRS.

(14) Den indiske regering og Indiens Institute of Chartered Accountants forpligtede sig i juli 2007 offentligt til at gå over til IFRS senest den 31. december 2011 og er i færd med at træffe foranstaltninger til at sikre, at Indien inden denne dato går fuldstændigt over til at anvende IFRS.

(15) Der bør ikke træffes nogen endelig beslutning om ækvivalensen af regnskabsstandarder, der er ved at blive tilnærmet IFRS, før der er foretaget en vurdering af virksomheders og revisorers brug af disse regnskabsstandarder i praksis, men det er vigtigt at støtte bestræbelserne i de lande, der har forpligtet sig til at tilnærme deres regnskabsstandarder til IFRS eller gå over til IFRS. Derfor bør udstedere i tredjelande have ret til at udarbejde deres årsregnskaber og halvårsregnskaber i overensstemmelse med Kinas, Canadas, Sydkoreas eller Indiens almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i en overgangsperiode på højst tre år.

(16) Kommissionen bør fortsat — med teknisk bistand fra CESR — følge nøje med i, hvordan disse tredjelandes almindeligt anerkendte regnskabsprincipper udvikler sig i forhold til vedtagne IFRS.

(17) Landene bør tilskyndes til at anvende IFRS. Fællesskabet kan bestemme, at nationale standarder, der er blevet erklæret ækvivalente med IFRS, ikke længere kan benyttes til udarbejdelse af

▼B

oplysninger i henhold til direktiv 2004/109/EF eller Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 ([1]) om gennemførelse af direktiv 2003/71/EF, når de pågældende lande har indført IFRS som deres eneste regnskabsstandard.

(18) Af klarheds- og gennemskuelighedshensyn bør beslutning 2006/891/EF erstattes.

(19) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Foruden de IFRS, der er vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, betragtes følgende standarder, i forbindelse med udarbejdelse af årlige og halvårlige koncernregnskaber, som værende ækvivalente med IFRS fra og med den 1. januar 2009:

a) International Financial Reporting Standards, forudsat at noterne til de reviderede regnskaber indeholder en udtrykkelig og uforbeholden erklæring om, at disse regnskaber opfylder de internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskabet*

b) Japans almindeligt anerkendte regnskabsprincipper

c) Amerikas Forenede Staters almindeligt anerkendte regnskabsprincipper.

▼M1

Fra og med den 1. januar 2012 betragtes følgende standarder, i forbindelse med udarbejdelse af årlige og halvårlige koncernregnskaber, som værende ækvivalente med de IFRS, der er vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002:

a) Folkerepublikken Kinas almindeligt anerkendte regnskabsprincipper

b) Canadas almindeligt anerkendte regnskabsprincipper

c) Republikken Koreas almindeligt anerkendte regnskabsprincipper.

Udstedere fra tredjelande har for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2015, ret til at udarbejde deres årlige og halvårlige koncernregnskaber i overensstemmelse med Republikken Indiens almindeligt anerkendte regnskabsprincipper.

▼B

Artikel 1a

Kommissionen fortsætter, med teknisk bistand fra CESR, med at overvåge tredjelandes bestræbelser på at overgå til IFRS, og den fører en aktiv dialog med myndighederne under konvergensprocessen. Kommissionen forelægger i løbet af 2009 Europa-Parlamentet og Det Europæiske Værdipapirudvalg en rapport om udviklingen på dette felt. Kommissionen underretter også uopholdeligt Rådet og Europa-Parlamentet, hvis der i fremtiden stilles krav til udstedere fra Fællesskabet om, at de skal afstemme deres regnskaber med det pågældende tredjelands nationale GAAP.

([1]) EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 215 af 16.6.2004, s. 3.

▼B

Artikel 1b

De datoer, som tredjelande officielt fastsætter for overgangen til IFRS, anvendes som referencedatoer for ophævelse af ækvivalensanerkendelsen for de pågældende tredjelande.

Artikel 2

Beslutning 2006/891/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2009.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.